

Breve fra Knud Nielsen

Første Verdenskrig har nu raset i to år. Julen 1916 nærmer sig. Knud Nielsen har det dårligt, og han håber inderligt på, at han kan få orlov, så han kan besøge sin familie hjemme på Ørbyhage i julen. Orlov fik han dog først i januar.

Han skriver:

80. Graudenz d. 10. December 1916

Jeg vil nu med det samme skrive et brev til dig min kære. I Dag er det jo Søndag. Jeg har jo modtaget dine sidste to Breve og siger dig mange Tak derfor, det glæder mig meget, kære Anna, at du sender mig lidt. For her er ikke meget. Jeg spiser jo nu kun det tørre Brød. Jeg kan ikke godt faa det ned og til Middag giver det jo heller ikke særligt. Jeg havde taget godt til i Forst, men de er borte igen, der havde jeg det godt. Jeg ere ikke saa rask. Jeg har lagt en Dag i Sengen. Jeg frøs saa grueligt og havde stærk Hovedpine og Smerter i alle Lemmerne. Idag er det lidt bedre igen. Gud give at jeg maatte kunde holde mig rask, at jeg kunde komme hjem til mine Kære i Julen. Jeg glæder mig saa meget dertil. Jeg har rigtignok intet hørt endnu, men haaber dog, at faa det, det er svært og faa Orlov. Jeg har givet ind om og faa fra den 20. December til den 2. Januar. Gid det maatte ske. Jeg har i de sidste 10 Dage været ude paa Landet og arbejde ved Barakbygningen. Christian Iversen og jeg ere sammen, vi kan da tale om lidt derhjemme fra. Grisen som du har slagtet, kære Anna, var ellers god. Gid at I maa beholde det og spise det og i god Sundhed. Det var da skammeligt, at stakkels Moder fik saadan Henfart. Hun har kun faaet Besvær og Arbejde siden hun kom til os, naar hun da bare ikke skulde faa nogen Men deraf. Jeg har da gerne taled med hende, men det var jo ikke muligt. Har du hørt, kære Anna, om hun er kommen godt hjem og hvorledes det gaar dem samt den nye Karl. Jeg havde jo tænkt, kære Anna, at jeg skulde hjem og hjælpe ved Træet, men det lader til at det er svært og faa i Aar lige som alt andet. Gid at Krigen dog snart maatte faa Ende, at vi kunde leve sammen saa kunde vi da dele det med hverandre som det gav. Det er særligt svært for dig min kære da du ikke er rask og har saa meget og staa for. Jeg saa bare dog, at det vedblivende maa gaa fremad med din Sundhed.

Breve fra Knud Nielsen

Dagmar har jo ogsaa meget og gøre, det er jo mere end nok for Eder begge. Hvorledes er det med de smaa Drengene? Lille Niels kan da nu ikke være ude og lege længere, det er vel ogsaa meget koldt hos Eder. Lille Peter kan nu saadan løbe, den lille Karl. Han gør vel endda lidt Støj, men han skal jo røre sig. Er han ligesaa tyk endnu? Nu har lille Niels vel glemt Fader. Hvorledes gaar de lille Søster. Vi bliver snart alle Fremmede for hverandre. Ja det er en sørgelig Tid kære Anna. Hvornaar skal det dog blive anderledes. Hvorledes gaar det ellers Thilde og alle Bekende der hjemme, kommer Jens og Mathias paa Orlov i Julen? det var kært hvis vi kunde træffe sammen i Julen. Du bedes, at hilse Thilde. Jeg var nu ikke mere den gang kære Anna og slutter med de Hjerteligste Hilsener til dig min kære Anna, til de kære Små samt til Dagmar. Hjerteligst din Knud Hvis Orloven bliver mig nægtet skal jeg nok straks skrive besked. Nu et Hjerteligt Lev vel med haab om snarlig gensyn.

88. Graudenz d. 16 Januar 1917.

Min Kære Anna! Mange Tak for din to Breve som jeg modtog i gaar. Jeg kan jo nok tænke kære Anna, at du har meget Arbejde til mig der hjemme. Jeg ville jo ogsaa gerne hjem og arbejde, men det er saa svært og faa Orlov de bliver stadig ved og trække det ud. Jeg venter jo hver Dag men hidtil forgæves. Nu har de lovet det om et

Vinterbillede med sønderjyske værnepligtige 1914-18

par Dage, gid det var saa dan. Du maa jo være forsigtig Kære Anna med Benene - gaa ellers til Lægen. Det er jo godt, at det endda er nogen lunde med dig Kære Anna pas paa de kære Små. Jeg haaber da, at det er bedre med lille Niels Hals. Med mig er det nogenlunde. Her er saadan Vinter nu, de kører rask i Kane her. Du har saa faaet lidt Træ købt kære Anna.

fortsætter ⇨

Breve fra Knud Nielsen

Det er svært og faa alt samlet sammen for dig, gid dog, at det snart maatte blive bedre. Nu en Hjertelig Hilsen til dig Kære Anna og til de kære Smaa med haab om snarlig gensyn fra din Knud. Mange Hilsner til alle Venner og Bekendte. Lev vel og skriv snart.

90. Graudenz d. 4. Februar 1917.

Min Kære Anna! Jeg vil i Dag igen skrive et par Ord til dig da jeg længes saa meget efter dig. Det er svært Kære Anna og faa begyndt igen. Hvor godt var det ikke hjemme hos dig. Gid at vi snart igen maatte samles for aldrig at skilles. Jeg kan ikke nok takke dig for din godhed imod mig min Kære Anna. Jeg er glad, at jeg har dig naar engang den Tid er forbi og vi kan leve i Ro sammen naar Herren vil føre mig tilbage til dig igen. Det gaar mig nogenlunde her, men tilfreds er man jo ikke. Jeg bliver vel heller ikke længe her. Det gaar vel snart til Fronten igen. Her er meget Koldt, men det er det vel ogsaa hos Eder. Hvorledes gaar det dig kære Anna samt de Kære Smaa, kan I nok holde Eder raske. I var jo alle meget Forkølede da jeg rejste. Hjemme havde de det alle godt. De gør rigtig et stykke ud af lille Søster. De kører i Kane der nede, men det var for Koldt for Moer og lille Søster, men naar det bliver Sommer sagde lille Søster saa vilde de ud og kører i Kanen. De morer dem jo rigtig det er ogsaa godt, for der er nok der har det ondt. Naar ogsaa der snart maatte komme lysere Dage for os Kære Anna for det er en tung Tid. Tag dig nu ikke noget for svært lille Anna, men hold Modet oppe og vær lidt forsigtig, at du snart maa blive fuldstændig rask igen. Jeg glemte ogsaa og sige dig kære Anna angaaende Kalvene, naar du vil sælge dem. Du kan forlange 1. Mark til 1.20 for Pundet og saa skal de følges ad ellers faar du ikke det ene solgt. Træet fra Niels Have har du vel ikke faaet endnu. Du husker jo nok kære Anna og betale det hos Anton Østergaard. Naar du skriver kære Anna da bedes du og hilse dem mange gange i Lunderskov og sige dem Tak for Lykønskningen til Fødselsdagen ligeledes Karlen Rudolf. Nu være du min kære paa det Hjerteligste Hilset og takket for alt godt. De Hjerteligste Hilsner til Eder alle dog min Skat og de kære Smaa samt Dagmar og alle Vennerne og Bekende. Lev vel og skriv snart igen min Kære Anna, jeg længes saa meget efter og høre lidt fra dig. Hjerteligst din Knud.